

עידו, אחי הצעיר והאהוב / עמוס קדם

דברים בהלוויה

נולדת בן רביעי להורים מבוגרים, ניצולי שואה שכל כך שמחו בך וראו בך נס, סימן להמשך משפחתם שנכחדה כולה.

ועכשיו עידו, להיפרד מאח כל כך אהוב, מוערך ורצוי?

איך להיפרד מאח עם נפש כל כך עדינה, יפה ותמימה כל כך, אח שהחליט לעזוב את העולם בדרכו שלו. אבל עידו תמיד עשה הכל בדרכו, בזמן ובאופן המיוחד שלו.

♦ בדרכו שלו העמיק בלימוד עולם החי והצומח

♦ בדרכו שלו "הטריף" את אבא בשאלות על השואה הפרטית שלו

♦ בדרכו שלו למד שירה והעמיק במוזיקה

♦ בדרכו שלו בחר את אהובת ליבו, שאיתה בילה את שנותיו הטובות והשמחות ביותר

♦ ובדרכו שלו בחר לסיים את חייו.

דרכו זו האחרונה פגעה כל כך באוהביו.

אנו נותרנו מתקשים בנשימה ומתקשים בכך שבפעמונות הלב חסר אחד - עידו, אח צעיר ואהוב.

תמיד היית בנתינה לאחר, קבלת והכלת האחר, רק את קיצר קירבת ללא רחמים עליך ועל אוהבך.

אוהב אותך מאוד אח צעיר שלי.

תיזהר מאבא שם בגן עדן ואל תצפה ממנו לכזו הכלה.

שלך תמיד, עמוס

תודה מהמשפחה

נפרדנו כאן מעידו האהוב, אך כמה מילים לכם אנשי הקהילה והאוהבים. לאחר קרוב ל- 80 שנה לא יהיה בעין השופט איש ממשפחת קלסקי. כבן עין השופט, מקל עלי לראות כי הרוח הנושבת במפרשי הקהילה איתנה. רוח זו מורגשת היטב במשברים, בפסגות ובתהומות הגלים. מי ייתן ותזכו ליהנות מהפסגות כפי שתמכתם והשתתפתם עמנו בתהומות החיים.